

Rozdział 7

RENTA SOCJALNA

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (DzU 03.135.1268 z późn. zm.)

Renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18 roku życia,
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia,
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Postępowanie w sprawie o przyznanie renty socjalnej wszczynają wniosek osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego, czy też z inicjatywy ośrodka pomocy społecznej.

Ustaleń dotyczących oceny stopnia niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik lub komisja lekarska ZUS. W przypadku spełnienia wymogów formalnych ustawy orzeczenie stwierdzające całkowitą niezdolność do pracy osoby badanej oraz określające datę (okres) powstania naruszenia sprawności organizmu powodującego aktualnie tę niezdolność stanowi podstawę dla organu rentowego do wydania decyzji o przyznaniu świadczenia. Renta socjalna może być przyznawana na trwale lub okresowo. Kryteria i zasady orzecznicze o całkowitej niezdolności do pracy są te same, co wymienione w ustawie o emeryturach i rentach z FUS z 17 grudnia 1998 roku.

Świadczenie przyznawane jest i wypłacane przez ZUS, a finansowane z budżetu państwa.

Renta socjalna wynosi 84% kwoty najniższej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.